στίας» καὶ γι' αὐτὸ τὰ χωρατά της τὰφήνουμε δίχως ἀπάντηση.

— Γιὰ τὴν κριτική αὐτή, ποὺ ταραξε τὰ θολὰ νερὰ τῆς ρουτίνας, θὰ γράψουνε κι ἄλλοι, τὸ ξέραμε κι ἀπὸ πρίν. θὰ γίνει μ' ἄλλα λόγια ἕνα εἶδος δημοσιογραφοψήφισμα, γιατὶ ὁ Σουρῆς δὲν εἶναι μονάχα ποιητὴς τοῦ ὄχλου, καθὼς τόνε θέλει ὁ κ. Ψυχάρης, ἀλλὰ καὶ ποιητὴς τῆς δημοσιογραφίας, ἀφοῦ οἱ δημοσιογράφοι—ἡ «Ἑστία» πρόπερσι μᾶς τὸν εἶπε καὶ Κίπλιγκ! — τὸν ἀνακηρύξανε ἐθνικὸ ποιητή. καὶ γιὰ τέτιο τόνε προσκυνᾶνε.

— Ὁ Πολαμᾶς καὶ δῶ ἔπεσε ὄξω, ἀφοῦ λέει πὼς τὸ καθαρὸ κριτικὸ μέρος τῆς κριτικῆς τοῦ κ Ψυχάρη τοῦφάνηκε σὰ νἀεῖτανε γραμμένο ἀπὸ τὸΣαὶν-Μπέβ.

— Ἀλήθεια, ἀναφέραμε τὸν Πολαμᾶ καὶ θυμηθήκαμε κάτι νοστιμώτατο.

— Κάπιος νεαρὸς ποιητὴς τοὔστειλε ἀπὸ τὴν Κυπαρισσία ἕνα γραμματάκι—χωρὶς ὑπογραφή, πάντα, ἀπὸ μετριοφροσύνη του ὁ ἄνθρωπος—μὲ τοὺς ἀκόλουθους στίχους:

Ἐδιάβαζα στὰ Φῶτα καὶ στὰ Γέννα
ποὺ γράφεις γιὰ τῆς μάννας σου τὴ γέννα.
Ἡ Δέσποινα νὰ δώσει τὴν ὑγειά σου!
Μὰ τώρα νὰ σοῦ βάλει κι ὁ γιατρός σου
χιονόνερο συχνὰ στὸ κούτελό σου
καὶ σύρριζα νὰ κόψει τὰ μαλλιά σου!

— Οἱ στίχοι εἶναι ὄμορφοι, καθὼς βλέπετε, γι' αὐτὸ καὶ μεῖς τοὺς δημοσιεύουμε, νὰ δώσουμε ἔτσι κουράγιο στὸ νέο ποιητὴ καὶ νὰ τόνε καταφέρουμε νὰ στείλει κι ἄλλα ὀμορφώτερα.

— Ἔξοχη ἡ μετάφραση τῆς «Στρίγγλας» τοῦ Σαίξπηρ ἀπὸ τὸν Πορφύρη ποὺ παίχτηκε στὸ Βασιλικό.

— Ἔτσι τὸ Βασιλικὸ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς πὼς βρῆκε τώρα, μὲ τὸν Κ. Χατζόπουλο καὶ μὲ τὸν Πορφύρη, τοὺς μεταφραστές του. Ὁ Θεὸς νὰ δώσει στὸν κ. Πετσάλη φώτιση νὰ τοὺς κρατήσει.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

(ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. Δ. ΖΗΛΟΥ)

34

Τὸν ὕπνο μου ἀρνήθηκα, ποτὲς μὴν τραγουδήσω,
μὴν ἀκουστῶ στὶς ἔμορφες, σάφτὲς τὶς μαδρομάτες.
Ἡ Ἀγάπη μου μὲ φώναξε καὶ ἡ Ἀγάπη μου φωνάζει:
—Νὰ στείλω ἐγὼ τὸν ὕπνο σου νὰ κοιμηθοῦμε ἀντάμα.
Κ' ἡ συντροφιὰ μὲ γέλασε, παρηγοριὰ μεγάλη.

35

Πολλὰ καράβια στὸ γιαλό, δὲν ξέρω τί γυρέβουν,
καὶ τούρκικα καὶ φράγκικα· εἶταν κι ἕνα ρωμαΐκο·
φορεῖ σταβρὸ στὴν πρύμη του, σταβρὸ καὶ στὸ κατάρτι,
Καὶ στὴ δεξιά του τὴ μεριὰ τρεῖς φραγκοπούλες παίζουν,
ἡ μία παίζει ταμπουρὰ κ' ἡ ἄλλη τὸ μπουζούκι
κὴ τρίτη ἡ μικρότερη παίζει μὲ τὸν ἀρέντη.

36

Βοσκοπούλα καθισμένη στὴν ἀκρογιαλιὰ
τὰ ψαράκια τῆς ψαρέβει μὲ ξανθὰ μαλλιά.
Βάρκα πέρασε πὸ πέρα κι ὁ ψαρᾶς μιλεῖ:
—Καλημέρα, βοσκοπούλα, κι ὥρα σου καλή.
Ὅπιος ἔχει πλούτη, χάρη καὶ καλὴ καρδιὰ
παίρνει ἔμορφα κορίτσια μὲ χωρὶς προικιά.

37

Κάτω στὴν ἁγιὰ Μαρίνα καὶ στὴν Παναγιὰ
δώδεκα χρονῶν κοράσι γίνκε καλογριά.
Μὲ σταβρό, μὲ δαχτυλίδι πάει στὴν ἐκκλησιά,
οὐδὲ τὸ σταβρό της κάνει κι οὔτε χαιρετᾶ·
κάθεται στὸ σταβροδρόμι καὶ κρασοπουλεῖ
κι ἀπερνοῦν τὰ παληκάρια, τὴν καλημερνοῦν:
—Καλημέρα σου καλόγρια, τί πουλεῖς ἀφτοῦ;
—Κρασοπούλαγα ἡ καημένη, τὸ ξεπούλησα.
Ἀπερνάει ὁ γιὸς τοῦ μπέη, τὴν καλημερνᾶ:
—Καλημέρα σου, καλόγρια, τί πουλεῖς ἀφτοῦ;
—Κρασοπούλαγα ἡ καημένη, τὸ ξεπούλησα.
—Πόσο τὸ πουλεῖς, καλόγρια, τὸ γλυκὸ κρασί;
—Πέντε γρόσια τοὺς γεροντους, τσιάμπα τὰ παιδιά.

38

Μιὰ παπαδιὰ στὸν ἀργαλιὸ τὰ πόδια της κουνάει
καὶ μὲ τὸ νοῦ της ἔλεγε καὶ μὲ τὸ νοῦ της λέγει:
—Δὲν τόνε θέλω τὸν παππᾶ, τὸν τράγο μὲ τὰ γένια,
θὰ πάρω τσιοπανόπουλο ποὺ παίζει τὴ φλογέρα,
ποὺ ἔχει χίλια πρόβατα καὶ δυὸ χιλιάδες γίδια.
—Λύκος νὰ φάει τὰ πρόβατα καὶ τσιάκαλος τὰ γίδια
καὶ μιὰ βαριὰ βαριὰ ἀρρωστιὰ νὰ μάσει τὸν τσιοπάνο.

39

Θέλτε δεντριά μου ἀνοίξετε, θέλτε καὶ μαραθεῖτε,
στὸν ἴσκιο σας δὲν κάθομαι, νερὸ ζεστὸ δὲν πίνω
μὸν καρτερῶ τὴν ἄνοιξη, νἀρθεῖ τὸ καλοκαίρι,
νὰ ζώσω πάλα καὶ σπαθί, ντουφέκι, καριοφύλι,
νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, δίπλα τὰ κοντοβούνια,
νὰ βρῶ τοὺς κλέφτες στὰ κλαδιὰ καὶ τὰ κλεφτανάτα
γιὰ νὰ σουρίξω κλέφτικα τὸ πῶς σφυρίζει οἱ κλέφτες.

40

Τῆς Κυρίτσινας ἡ κόρη πὸ τὸν Τούρναβο
νόλη μέρα μὸν ἀλλάζει καὶ γυαλίζεται,
νόλη μέρα μὸν ἀλλάζει καὶ στολίζεται
καὶ στὸ παραθύρι βγαίνει καὶ γυαλίζεται,
κι ἀπερνοῦν τὰ παληκάρια, τὴν καλημερνοῦν,
κι ἀπερνάει ὁ γιὸς τοῦ μπέη, τὴν καλημερνάει:
—Καλημέρα σου Ἑλένη.—Καλὸ στον τὸ Μεμὲτ-Ἀλή.
Ρίχτει μῆλο, πορτοκάλι, δὲν τὸ δέχεται,
τ' ρίχνει μάλαμα κι ἀσήμι, χαμογέλασε.
Τοὺς προξενητάδες στέλνει, δὲν τοὺς δέχεται.
—Δὲν τὸ θέλω, δὲν τὸν πέρνω τὸ Μεμὲτ-Ἀλή,
θὰ ἀρτένεται τὶς τετράδες καὶ παρασκεβές.

41

Ὅλων τῶν κάμπων τὰ πουλιὰ σύλα πιασμένα τἄχω,
τὴν πέρδικα τὴν πλουμιστιὰ δὲ μπόρω νὰ πλανιάσω·
πῶχει τὰ νύχια κόκκινα καὶ τὰ φτερὰ γραμένα,
κι ἀνάμεσα στὰ δυὸ φτερὰ πάνου γυαλὶ κρατάει.
—Τὰ κάλια μου περήφανα καὶ φρύδια μου γραμένα
τὸ ποιὸς παπᾶς σᾶς τἄγραψε, τὸ ποιὸς μητροπολίτης.
—Οὐδὲ παπᾶς μοῦ τἄγραψε κι οὐδὲ μητροπολίτης.
—Νὰ δώσω ἐγὼ τὰ γραφτικά, νὰν τὰ φιλοῦμε ἀντάμα.
Θέλω νἀρθεῖ κάνας καιρός, κάνας βαρὺς χειμώνας,
νὰ στήσω ἀβρόχια στὰ βουνὰ καὶ πλάνο μὲς τοὺς κάμπους
γιὰ νὰ σὲ πιάσω ζωντανὴ σὰν παρθενοκοράσι.

42

Πάνει τὸ μῆλο νὰ χαθεῖ, τὸ ρόιδο νὰ σαπίσει,
πάνει καὶ τὸ τριαντάφυλλο, πάνει νὰ μαραγκιάσει,
πάνει κ' ἡ Καλτσούδα στὸν πασιά, πάνει νὰ προσκυνήσει,
—Πολλὰ τὰ ἔτη, μπέη μου.—Καλὸ στὴν τὴν Καλτσούδα.
Καλτσούδα μ' τί ἄργιασες νἀρθεῖς τόρα τούτην τὴν ὥρα;
—Νἀλήθεια, μπέη μ', ἄργιασα νἀρθῶ νὰ προσκυνήσω·
πανάθεμα τὴν τέχνη μας πῶχουμε μεῖς οἱ κλέφτες,
μὲ φόβο τρῶμε τὸ ψωμί, μὲ φόβο πορπατοῦμε,
μὲ φόβο λημεριάζουμε στὰ κλέφτικα λημέρια.

Ὁ νοικάρης του εἶναι γιατρὸς δίχως πελατεία, κι ὁ κὺρ Κωστῆς περνάει στὸ τέλος τοῦ μήνα, πρωὶ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ τὸ νοίκι.

— Καλημέρα, γιατρέ!

— Καλημέρα, κὺρ Κωστῆ! Σὰν ἄρρωστος μοῦ φαίνεσαι!.. Τί ἔχεις; Βγάλ' τὴ γλώσσα σου!..

Ὁ κὺρ Κωστῆς βγάζει τὴ γλώσσα του. Ὁ γιατρὸς κάνει πὼς τὸν ἐξετάζει, τοῦ δίνει μιὰ συνταγὴ καὶ τόνε διατάζει νὰ μείνει κλεισμένος δυὸ βδομάδες σπίτι του. Ἔτσι ξεχνιέται καὶ τὸ νοίκι!

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτουνὲ ἐπὶ Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δέ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1/2	ταῖς	0,0	κατ'	ἔτος	διὰ καταθ.	6 μηνῶν
2	»		0/0	»	»	»	1 ἔτους
3	1/2	»	0/0	»	»	»	2 ἐτῶν
2	»		0/0	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»		0/0	»	»		5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἕνα, κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικό, πουλιοῦνται στὰ γραφεῖα μας τἀκόλουθα βιβλία:

Τοῦ **Ψυχάρη** «Ταξίδι» καὶ «Ὄνειρο τοῦ Γιαννίρη».

Τοῦ **Πάλλη** «Ἥλιος καὶ φεγγάρι».

Τοῦ **Φωτιάδη** Τὸ «Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαιδευτική μας ἀναγέννηση».

Τοῦ **Ἐφταλιώτη** «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης» καὶ «Μαζώχτρα, Βρουκολάκας κλπ.»

Τοῦ **Φιλήντα** Γραμματικὴ τῆς Ρωμέικης γλώσσας (μέρ. Α').

Τοῦ **Λόγγου** «Δάφνης καὶ Χλόη» (χαρτοδεμένο) μεταφρ. Ἠλ. Βουτυερίδη.

Τοῦ **Σοφοκλῆ** Αἴας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη.

Τοῦ **Κ. Παπαγιάννη** «Μοσκιές» (Διηγήματα 50 λεπτά).

Ἡ *ΙΛΙΑΔΑ*, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 3 καὶ φρ. χρ. 3 στὸ ἐξωτερικό.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γρηγόριο Ξενόπουλο. Μᾶς ζητᾶτε μὲ γράμμα σας, νὰ σᾶς δώσουμε τόπο νἀπαντήσετε στὸν κ. Ψυχάρη. Στοὺς ὁρισμούς σας. Ὅ,τι θέλετε γράψτε, ἀρκεῖ μονάχα νὰ μὴ βρίσετε, ἂν καὶ λόγου σας δὲ βρίζετε (κεῖνο ποὺ γράψατε πέρσι γιὰ τὸ «Νουμᾶ» στὶς «Ἀθῆνες», δὲν εἶναι βρισιά!) Περιμένουμε λοιπὸν τὸ ἄρθρο σας. Ὅσο γιὰ τὴ φοβερα σας, ὅτι θὰ στείλετε τὸ γράμμα σας στὸν κ. Ψυχάρη, ἂν κτλ.. εἶταν περιττή. Ὁ «Νουμᾶς» εἶναι φημερίδα τοῦ Ταγκόπουλου, ὥστε μονάχα σ' αὐτόνε δίνουμε λόγο γιὰ τὲς πράξες μας. Αὐτὸ ἔλειπε τώρα, μὲ τόσες δουλιὲς ποὺ ἔχει ὁ κ. Ψυχάρης, νὰ κάθεται νὰ πονοκεφαλάει καὶ μὲ τὸ τί θὰ δημοσιευτεῖ καὶ τί δὲ θὰ δημοσιευτεῖ στὸ «Νουμᾶ»! —κ. Ἔρρ. Α. Σκάση. Λάβαμε τοῦ Ὀουΐδλου τὴν ἐπιστολή, ποὔχατε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς στείλετε, μὰ δὲν τήνε καταλάβαμε γιατ' εἶναι γραμμένη Γιαπωνέζικα. Κάπιος φίλος ποὺ ξέρει τὴ γλώσσα αὐτή, θὰ μᾶς τήνε μεταφράσει καὶ θὰ μπορέσουμε ἔτσι νὰ σᾶς ποῦμε ἂν εἶναι καλὴ ἢ Ὀουΐδλα.—Δάσκαλο στὴ Σέριφο. Ἀλφαβητάριο ἢ Ἀναγνωσματάριο, τὸ ἴδιο εἶναι· ἐμεῖς προκηρύξαμε διαγωνισμὸ γιὰ τὸ πρῶτο βιβλίο ποὺ παίρνει τὸ Ρωμιόπουλο στὰ χέρια του. Γιὰ τὸν τίτλο τοῦ βιβλίου λίγο μᾶς νοιάζει. Τὶς ἄλλες πληροφορίες ποὺ μᾶς ζητᾶτε, θὰ τὶς βρεῖτε στὸ σημερνὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας Λυδοῦ Ποδαβροῦ.